

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אפיק עצים ועייל נסכים											!	◇	
אבל היין והדם, והעצים והקטרת - אין טעונון מלח.	דתניא:										!	כא.	
מני?										^		◇	
אי רבי											!	כא.	
קשיא עצים:										ז		כא.	
אי רבנן											!	כא.	
קשיא קטרת										ז		כא.	
האי תנא הוא											!	כא.	
מה הפרט מפורש דבר שמקבל טומאה ועולה לאשים וישנו על מזבח החיצון, אף כל דבר המקבל טומאה ועולה לאשים וישנו על מזבח החיצון, יצאו עצים - שאין מקבלין טומאה, יצאו דם ויין - שאין עולים לאשים, יצאה קטרת - שאינה על מזבח החיצון.	דתניא, רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:										!	◇	
אלא טעמא דמעטיה קרא לדם, הא לאו הכי - הוה אמינא: דם ליבעי מלח, כיון דמלחיה נפיק ליה מתורת דם												ז	◇
דם שבישלו - אינו עובר עליו	דאמר זעירי א"ר הנינא:											ז	כא.
דם שמלחו - אינו עובר עליו	ורב יהודה אמר זעירי:											ז	כא.
אברים שצלאן והעלן - אין בהם משום לריח ניהוה	ורב יהודה דידיה אמר:											ז	כא.
מהו דתימא, מישדא בה משהו למצוה בעלמא, קמ"ל.											!	◇	
דם שבישלו אינו עובר עליו.	גופא, אמר זעירי א"ר חנניא:											■	◇
יחייב רבא וקא אמר לה להא שמעתא.	[רבא]											○	כא.
הקפה את הדם ואכלו, או שהמחה את החלב וגמעו - חייב	איתיביה אביי:											■	◇
לא קשיא: כאן שהקפחו באור, כאן שהקפה בחמה, באור - לא הדר, בחמה - הדר.	[רבא]											!	◇
בחמה נמי, לימא: הואיל ואידחי אידחי	[אביי]											ז	◇
דם שקרש ואכלו, מהו?	דהא בעא מיניה רבי מני מר' יוחנן:											^	ז
הואיל ונדחה ידחה	אמר ליה: [רבי יוחנן]											!	ז
אישתיק.	[רבא]											○	כא.
דלמא כאן בחטאות החיצוניות, כאן בחטאות הפנימיות?	אמר ליה: [אביי]											!	◇
דם שקרש בחטאות החיצוניות ואכלו - חייב, (ויקרא ה') ולקח ונתן אמר רחמנא והאי בר לקיחה ונתינה הוא, בחטאות הפנימיות ואכלו - פטור וטבל והוה אמר רחמנא, והאי לאו בר טבילה והוה הוא.	אמר: [רבא] אדכרתן מילתא, דאמר רבה אמר רב חסדא:											■	◇
אפילו בחטאות הפנימיות ואכלו - חייב, הואיל וכנגדו ראוי בחטאות החיצונות.	ורבה דידיה אמר:											■	◇
הלכך דם חמור שקרש ואכלו - חייב, הואיל וכנגדו ראוי בחטאות החיצונות.	רב פפא:											■	◇
דם, בין לח בין יבש חוצץ.	רב גידל אמר זעירי:											■	◇
הדם והדיו, והדבש והחלב - יבשין חוצצין, לחין אינן חוצצין	מיתבי:											ז	◇
לא קשיא: הא דסריך, הא דלא סריך.												!	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ תירוץ-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מנחות-הקומץ רבה מימרא</p>	<p>מאן דאמר</p>

מנחות-הקומץ רבה		Talmud Navigator											
מימרא		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תמלח למאי אתא?												א	כא.
במלח - יכול תבונה? ת"ל: תמלח, אי תמלח יכול במי מלח? ת"ל: במלח.	לכדתניא:											⚡	כא.
(ויקרא ב') ולא תשבית מלח - הבא מלח שאינה שובתת, ואיזו? זו מלח סדומית. ומנין שאם לא מצא מלח סדומית שמביא מלח איסתרוקנית? ת"ל: תקריב, תקריב - כל שהוא, תקריב - מכל מקום, תקריב - ואפילו בשבת, תקריב - ואפילו בטומאה.												⚡	כא.
מאי תבונה?												א	כא.
הכי קאמר: יכול יתבננו כתבן בטיט.	רבה בר עולא:											!	כא.
אי הכי, יתבננו מיבעי ליה	אמר ליה אביי:											⚡	כא.
יכול יעשנו כבנין.	אלא אמר אביי:											!	כא.
אי הכי, יבננו מיבעי ליה	אמר ליה רבא:											⚡	כא.
יכול תבונה.	אלא אמר רבא:											!	כא.
מאי תבונה?												א	כא.
יכול יתן בו טעם כבינה? תלמוד לומר: תמלח	רב אשי:											!	כא.
כיצד הוא עושה? מביא האבר ונותן עליו מלח, וחזור והופכו ונותן עליו מלח ומעלהו.												■	כא.
וכן לקדירה.	אביי:											■	כא.
מלח שעל גבי האבר - מועלין בו, שע"ג הכבש ושבראשו של מזבח - אין מועלין בו.	תנו רבנן:											■	כא:
מאי קראה? (יחזקאל מ"ג) והקרבתם לפני ה' והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם עולה לה'.	רב מתנה:											■	כא:
על המלח ועל העצים, שיהו הכהנים נאותין בהן.	תנן התם:											■	כא:
לא שנו אלא לקרבנם, אבל לאכילה לא.	שמואל:											■	כא:
קא ס"ד מאי לקרבנם? למלוח קרבנם, לאכילה - אכילת קדשים												■	כא:
השתא למלוח עורות קדשים יהבינן, לאכילת קדשים לא יהבינן?												⚡	כא:
נמצאת אתה אומר, בשלישה מקומות המלח נתונה: בלשכת המלח, ועל גבי הכבש, ובראשו של מזבח. בלשכת המלח - ששם מולחין עורות קדשים, על גבי הכבש - ששם מולחים את האברים, בראשו של מזבח - ששם מולחין הקומץ והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, ועולת העוף.	דתניא:											⚡	כא:
אלא מאי לקרבנם? לאכילת קרבנם, ומאי לאכילה? אכילה דחולין.												■	כא:
חולין, פשיטא, מאי בעו התם?												⚡	כא:
יאכלו - שיאכלו עמה חולין ותרומה כדי שתהא נאכלת על השובע	אע"ג דאמר מר:											!	כא:
אפילו הכי מלח דקדשים לא יהבינן להו.												!	כא:
ה"נ מסתברא, דאי סלקא דעתך מאי לקרבנם? למלוח, טעמא דאתני בית דין, הא לא אתני בית דין לא, השתא לישראל יהבינן, לכהנים לא יהבינן?	רבינא לרב אשי:											■	כא:
יכול האומר הרי עלי מנחה יביא מלח מתוך ביתו, כדרך שמביא לבונה מתוך ביתו? ודין הוא: נאמר הביא מנחה והביא מלח, ונאמר הביא מנחה והביא לבונה, מה לבונה מתוך ביתו, אף מלח מתוך ביתו	דתניא:											■	כא:
או כלך לדרך זו: נאמר הביא מנחה והביא מלח, ונאמר הביא מנחה והביא עצים, מה עצים משל ציבור, אף מלח משל ציבור? נראה למי דומה, דנין דבר הנוהג בכל הובחים מדבר הנוהג בכל הובחים, ואל תוכיח לבונה שאינה נוהגת בכל הובחים												⚡	כא:
או כלך לדרך זו: דנין דבר הבא עמה בכלי אחד מדבר הבא עמה בכלי אחד, ואל יוכיחו עצים שאינן באין עמה בכלי אחד?												⚡	כא:

